

ಮುಕ್ತಿ ಮುಚ್ಚಂಡು ನಿನ್ ಮಗ್ಗಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳ್ವಂಡು ಹಾಳುತದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಂಡ್ಲೋ ಬದುಕ್ಕೀಯಾ, ಇಲ್ಲಾ ಅಂದ್ರೆ ಅಷ್ಟೇಯಾ ನಿನ್ ಮಗ್ಗು ಉಳ್ಳಲ್ಲ ನೀನೂ ಉಳ್ಳಲ್ಲ,' ಅಂತ ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ಬಡಬಡಿಸಿದ್ದರು. ಖಾಸಿ ಸಾಬರು ಕಕರುಮಕರು ಹಿಡಿದವರಂತೆ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಆ ಹುಡುಗರಲ್ಲಿ ಬಹುತೇಕರು ಅಪರಿಚಿತ ಮುಖಗಳಾಗಿದ್ದರೂ ಹುಡುಸ್ನೇಗೌಡನ ಮಗ ವೀರಭದ್ರ ಆಚಾರ್ಯ ಶಂಕ್ರಯ್ಯನ ಮಗ ವೀರಾಚಾರಿ ಮುಂತಾದ ತಾವು ಎತ್ತಾಡಿಸಿದ್ದ ಮುಖಗಳಿದ್ದು ಖಾಸಿ ಸಾಬರಿಗೆ ಪಿಚ್ಚೆನಿಸಿತ್ತು. 'ಈ ಊರ್ನಾಗೆ ನಾವೆಲ್ಲಾ ಒಂತಾಯಿ ಮಕ್ಕಿದ್ದಂಗ್ ಇದೀವಿ, ನೀವ್ವಾಕ್ರಪ್ಪ ಇದ್ದೊಳ್ಳೆ ಭಿನ್ನೇದ ಮಾಡ್ತೀರಿ?' ಅಂತ ಅಂದದ್ದೇ ತಡ, 'ಹೇಯ್ ಬಾಂಚೋದ್ ಹೇಳ್ವಷ್ಟ್ ಮಾಡು ಇಲ್ಲಾಂದ್ರೆ,' ಅಂತ ಅವರೊಳಗೊಬ್ಬ ಕೈಯ್ಯೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಖಾಸಿ ಸಾಬರತ್ತ ನುಗ್ಗಿದ್ದ. ಇನ್ನು ಮಾತಾಡಿದರೆ ಉಳಿಗಾಲವಿಲ್ಲ ಅಂತ ಅಂದದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅನ್ನಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದರು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳಿಗಿರಲಿ ಊರಿನ ಯಾರೊಬ್ಬರಿಗೂ ತುಟಿಬಿಚ್ಚಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದಾದ ಒಂದೆರಡು ದಿನ ಖಾಸಿ ಸಾಬರಿಗೆ ಒಳಗೊಳಗೇ ಎಂಥದೋ ಆತಂಕವಿತ್ತು. ಕ್ರಮೇಣ ಆ ಆತಂಕ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಾ, 'ಯಾವೋ ತಲೆ ಕೆಚ್ಚೋವು ಏನೋ ಅಂದ್ರು ಅಂತ ಯಾಕೆ ತಲೆ ಕೆಡುಸ್ತೋ ಬೇಕು,' ಅಂತ ಸಮಾಧಾನಗೊಂಡಿದ್ದರು. ಆದರೆ, ಅದೇಗೋ ಅದು ಶಂಭುಲಿಂಗನ ಕಿವಿಗೆ ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ಇದನ್ನಿಂಗೇ ಬಿಟ್ಟರೆ ಹಗ್ಗ ಕೊಟ್ಟು ಕೈ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡಂಗಾಗುತ್ತೆ ಅಂತ ಅನಿಸಿ ಆವತ್ತು ಸಂಜೆಯೇ ಅದೇ ತಾನೆ ಮೂಡುತ್ತಾ ಗೌಗತ್ತಲೆಯನ್ನು ಕಲಾಸು ಮಾಡುವ ಹುಮ್ಮಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಚಂದ್ರನ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಸುಂದ್ರೇಶ ಮೇಷ್ಟ್ರರೊಂದಿಗೆ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿತ್ತು.

6

ಊರು ಹತ್ತಿರಾಗುತ್ತಲೇ ಅಡವಪ್ಪನ ಮನಸು ಯಾಕೋ ಗಂಗವ್ವನ ಮನೆಯತ್ತ ವಾಲತೊಡಗಿತು. ಅವಳಿಗಿದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆನಿಸತೊಡಗಿತು. ಆದರೆ, ಆ ಆಸೆಯನ್ನ ಹಂಗೇ ನಿಲಾಕಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಮನೆಯತ್ತ ಹೊರಟ. ಹಿಂದೆ ಹೊನ್ನಳ್ಳಾಲಯ್ಯನ ಸವಾರಿಯೂ ಸಾಗಿತು. ಆಚೊತ್ತಿಗಾಗಲೇ ಶಂಭುಲಿಂಗ ಮುಬಿನಾಳ ಮದುವೆಯ ಸಂಗತಿ ಅದೇಗೋ ಏನೋ ಊರ ತುಂಬೆಲ್ಲಾ ಎದ್ದು ಬಿದ್ದು ಉಲ್ಲಾಡಿ ಉಸಿರು ಕಟ್ಟಿತ್ತು. ಇನ್ನು ವತಾರೇಗೇ ಸಿಕ್ಕ ಸುದ್ದಿಯಿಂದ ಕಂಗಾಲಾಗಿ ದಿಕ್ಕಿಬ್ಬು ಕೂತಿದ್ದ ಖಾಸಿ ಸಾಬರು ಅವರ ಹೆಂಡತಿ ಸಾದಿಕ್ ಬಾನು ಹಾಗೂ ಉಳಿದಿಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳಾದ ಜಬೀನಾ ಶಾಹಿನಾ, ಹೀಗೆ ಇಡೀ ಕುಟುಂಬವೇ ನಾಲಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಒಂತೊಟ್ಟು ನೀರನ್ನೂ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳದೆ ಬಾಗಿಲಿಂದಾಚೆಗೂ ಕಾಲಿಕ್ಕದೆ ಭಯವನ್ನೇ ಉಸಿರಾಡ ಹತ್ತಿತ್ತು. ಅವರ ಗುಡ್ಡು ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಸಾಬರೇ ಸಾಕೆದ್ದ ತಾಯಿ ಕೋಳಿಯೊಂದು ಪುಟಾಣಿ ಮರಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಸಿಕ್ಕದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೆದಕುತ್ತಾ ಅಡ್ಡಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕಾಗೇ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಬೀದಿ ನಾಯೊಂದು ರಪ್ಪನೆ ಅವುಗಳ ಮೇಲೆರಿಗಿತು. ಕೋಳಿಗಳೆಲ್ಲಾ ದಿಕ್ಕಾಪಾಲಾಗಿ ಕಣ್ಣಿಬಾಡವು. ವೃಥಾ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೆ ಸಿಡಿಮಿಡಿಸಿಗೊಂಡ ನಾಯಿ ಬೀದಿಯತ್ತ ಮುಖ ಮಾಡಿ ಒಂದೆರಡು ಸಾರ್ತಿ ಬೊಗುಳಾಕಿ ಅಲ್ಲೇ ತಡಿಕೆಯ ಪಕ್ಕ ದಬ್ಬಾಕೆದ್ದ ಗುಬ್ಬದ ಪಕ್ಕ ಮುಂಗಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಷ್ಟು ಮಣ್ಣು ಕರೆದು ಗುಣಿಯೆಂಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅದರೊಳಕ್ಕೆ ಮೈಯ್ಯಿಟ್ಟು ಮಲಗಿತು.

ಆರಡಿ ಎತ್ತರದ ಅಡವಪ್ಪ ತನ್ನ ಉದ್ದ ಕತ್ತನ್ನು ಕೆಳಕ್ಕಾಕಿಕೊಂಡು ದಾಪುಗಾಲಿಟ್ಟು ಊರ ಬೀದಿ ತುಳಿಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಊರಿಗೂರೇ ತನ್ನತ್ತಲೇ ನೋಡುತ್ತಾ ಕಿತ್ತು ತಿನ್ನುತ್ತಿದೆ ಅನ್ನುವಂಥ ಅನುಭವವಾಗತೊಡಗಿತು. ಕೊರಳಿನಲ್ಲಿ ನೇತುಬಿದ್ದಿದ್ದ ಕರಡಿಗೆ ನಡಿಗೆಯ ಬಿರುವಿಗೆ ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಕ್ಕಲು ಕುಣಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಚೆತ್ತಲೆದೆಯ ಮೇಲಿನ ಬಿಳಿಗೂದಲುಗಳ ನಡುವಿಂದ ಬೆವರು